

ФАРМАЦЕВТИЧЕСКАЯ ХИМИЯ

А. Л. Мнджоян, действ. чл. АН Армянской ССР, и О. Л. Мнджоян

Исследование в области производных замещенных уксусных кислот

Сообщение VII. γ -диэтиламинопропиламиды двузамещенных уксусных кислот.

(Представлено 24.VIII.1953)

Изучение холинолитических свойств сравнительно большого числа аминоэфиров различного строения показало, что на активность и направленность препаратов существенное влияние оказывают состав и строение аминоспиртовых остатков.

Как известно, аминоэфиры в организме подвергаются гидролизу под действием холинэстеразы и это зачастую является причиной кратковременности действия, как холиноимитических, так и холинолитических соединений.

Нам представилось интересным изучить влияние замены сложноэфирной группы аминоэфиров на амидную.

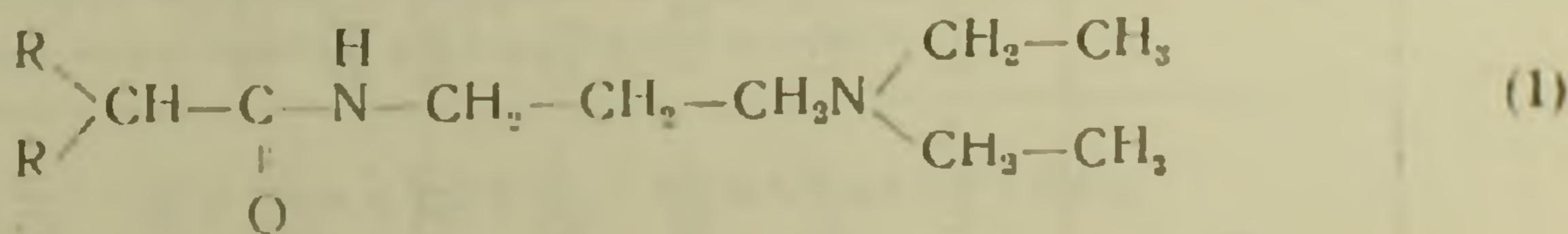
Допуская, что аминоамиды в организме не только не должны подвергаться гидролизу под действием холинэстеразы, но даже потенцировать её, мы надеялись увеличить продолжительность холинолитического действия препаратов.

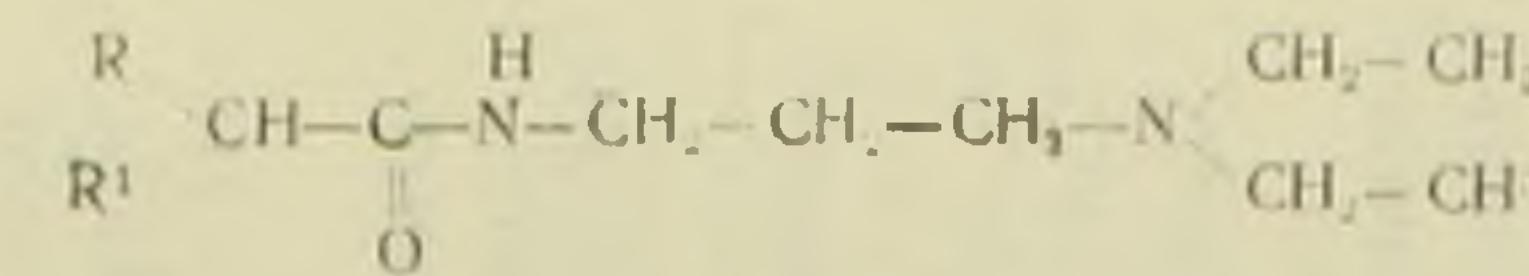
В литературе есть указания⁽¹⁾ на то, что аминоамиды кислот, как холинолитики, менее эффективны, чем соответствующие аминоэфиры.

Следует однако отметить, что эти заключения сделаны на основании частных примеров и не могут служить основанием для широких обобщений. Располагая результатами испытаний ряда аминоамидов различного строения, мы, вопреки утверждению цитируемых авторов, считаем, что не исключена возможность синтеза аминоамидов, которые с точки зрения холинолитического действия окажутся более интересными, чем соответствующие аминоэфиры.

На основании вышеизложенного был предпринят синтез аминоамидов весьма различного строения.

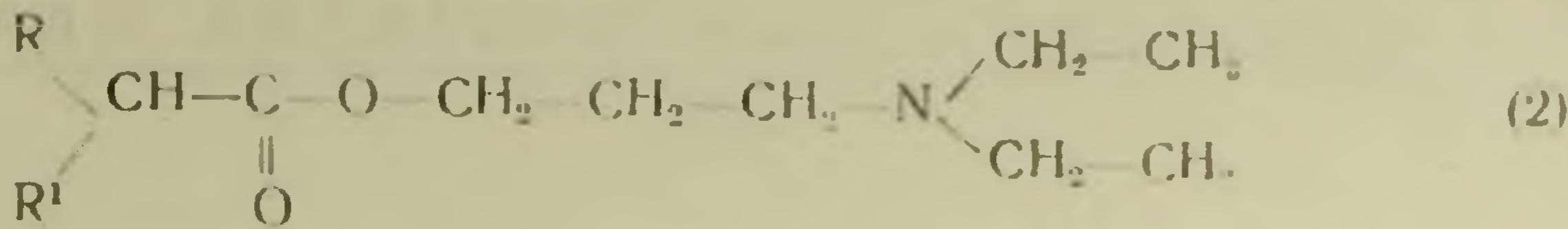
В настоящем сообщении описана группа диэтиламинопропиламидов двузамещенных уксусных кислот

R	R ¹	Выход в %	Температура кипения в °С	Давление в мм	M	d ₄ ²⁰	n _D ²⁰	MRD		Общая формула	Анализ в %				Температура плавления солей в °С		
								вычи- слено	найдено		вычи- слено	най- дено	вычи- слено	най- дено	цираты	оксалаты	хлор- гидраты
 CH ₂ —	CH ₃ —	86,0	174—175	8	276,4	0,9476	1,4864	84,65	83,80	C ₁₇ H ₂₈ ON ₂	73,88	74,06	10,12	10,28	90	—	—
 CH ₂ —	CH ₃ —CH ₂ —	89,2	162—163	6	290,4	0,9416	1,4864	89,27	88,61	C ₁₈ H ₃₀ ON ₂	74,50	74,42	10,35	10,51	98	—	—
 CH ₂ —	CH ₃ —CH ₂ —CH ₂ —	88,8	160—161	5	304,4	0,9414	1,4883	93,89	93,21	C ₁₉ H ₃₂ ON ₂	75,08	75,27	10,51	10,63	93	—	—
 CH ₂ —	CH ₂ =CH—CH ₂ —	90,5	161—162	6	302,4	0,9529	1,4933	93,42	92,27	C ₁₉ H ₃₀ ON ₂	75,50	75,74	9,93	10,01	—	116	—
 CH ₂ —	CH ₃ —CH ₂ —CH ₂ —CH ₂ —	85,9	169—170	4	318,4	0,9499	1,4883	98,51	96,62	C ₂₀ H ₃₄ ON ₂	73,18	73,34	10,37	10,50	84	—	—
 CH ₂ —	CH ₃ CH—CH ₂ —CH ₂ —	87,8	161—162	5	332,4	0,9764	1,4941	103,13	99,12	C ₂₁ H ₃₆ ON ₂	75,91	76,00	10,84	10,68	92	—	—
 —	—	88,4	190—191	4	324,4	1,0184	1,5334	99,52	98,93	C ₂₁ H ₂₈ ON ₂	77,77	77,90	8,64	8,91	115	—	131
 CH ₂ —	—	91,9	203—204	5	338,4	1,0192	1,5319	104,14	102,87	C ₂₂ H ₃₀ ON ₂	78,10	78,23	8,88	8,73	95	—	—
 CH ₂ —	CH ₂ —	92,4	208—210	5	352,4	0,9969	1,5225	108,76	107,90	C ₂₃ H ₃₂ ON ₂	80,70	80,92	9,38	9,48	107	—	112

аминогидрины

которых были своевременно получены и испытаны на холинолитическую активность.

Результаты фармакологических исследований показали, что эти соединения, в зависимости от структурных различий, обладают или выраженным атропиноподобным или папавериноподобным действием.

Физико-химические константы полученных аминогидридов приведены в таблице.

Для изучения биологических свойств приготовлены воднорастворимые соли—хлоргидраты, иодметилаты и иодэтраты.

Описание способов получения синтезированных соединений и результаты фармакологических испытаний будут опубликованы отдельно.

Лаборатория фармацевтической химии

Академии наук Армянской ССР

Ա. Լ. ՄՆԶՈՅԱՆ ԵՎ Հ. Լ. ՄՆԶՈՅԱՆ

Հետազոտություն փոխարկված քացախութրուների ածանցյալների բնագավառում

Հաղորդում VII. Մը բանի Երկինախարկված քացախութրուների Դ-դիէրիլամինոպրոպիլ ամիդներ

Իսչպիս հայտնի է ամինոէսթերները հեշտությամբ ենթարկվում են հիդրօլիզի խոհեստերազայի ազդեցության տակ և հաճախ դրա հետեւնքով կորցնում են իրենց բիոլոգիական հատկությունները: Այս երեսույթի հատկապես անվիճելիորեն ցույց է տրված սուրբնությակ և խորինոմիմետիկ հատկություններ ունեցող ամինոէսթերների որինակների վրա:

Եյնեւով այն սկզբունքից, որ ամիդային խմբերը պիտի որ չենթարկվեն հիդրօլիզի խոլինէսթերազայի ազդեցության տակ, մենք սրոշեցինք սինթեզի խոլինոլիտիկ հատկություններով օժտված ամինոէսթերների (2), ամինոամիդային (1) որոշ անալոգներ և համեմատել այս երես խումբ միացությունների բիոլոգիական հատկությունները:

Մեզ հետարրըրում էին ոչ միայն բերված էսթերների և ամիդների համեմատական առանձնահատությունները, կազմած նրանց հիդրօլիզի ընթացքի ու արագության հետապի այն հարցի պարզաբանումը, թե արդյոք ամիդները ընդունակ չեն ըարձրագներություններու խոլինէսթերազայի լիութիկ հատկությունները:

Դրականությունից մեզ հայտնի է, որ մի շարք հեղինակներ(1), համեմատարար փոքր քանակի ամինոամիդների խոլինոլիտիկ հատկությունների ուսումնասիրությունների հիման վրա, արել են մեր կարծիքով չհիմնավորված եղբակացություն, որ ամիդները չառ ազելի թույլ խոլինոլիտիկներ են քան համապատասխան էսթերներ:

Այս ծրագրված ուսումնասիրությունները կատարելու համար սինթեզիած էին մի քանի ամինոամիդներ, որոնց քիմիական ու ֆիզիկական հատկությունները բնորոշող ավյալները բերված են աղյուսակում: Նկարագրված միացությունների սուացմանը վերաբերվող մանրամասն տվյալները, ինչպես նաև բիոլոգիական հատկությունների ուսումնասիրությունների արդյունքները կհրապարակվեն տասնմեծին:

ЛИТЕРАТУРА — ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

¹ Л. Шени и В. Бисат, J. am. chem. Soc. 64, 970 (1942). ² Н. Вестон, J. am. chem. Soc. 68, 2348 (1946). ³ А. Филиппс, J. am. chem. Soc. 76, 1955 (1954).